

Nr 124.

Ankom till riksdagens kansli den 30 april 1937 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående täckande av vissa av marinförvaltningen förskotterade kostnader för en expedition år 1926 med Stockholms stad tillhöriga »Isbrytaren II».

(1:a avd.)

I en den 22 januari 1937 dagtecknad proposition, nr 52, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att för täckande av vissa av marinförvaltningen förskotterade kostnader för en expedition år 1926 med Stockholms stad tillhöriga »Isbrytaren II» må från det för budgetåret 1936/1937 anvisade förslagsanslaget till oförutsedda utgifter tagas i anspråk ett belopp av 5,602 kronor 33 öre.

Av propositionen inhämtas följande:

I skrivelse den 10 december 1936 har *marinförvaltningen* hemställt, att Kungl. Maj:t ville medgiva, att för täckning av vissa av ämbetsverket förskotterade kostnader för en expedition år 1926 med Stockholms stad tillhöriga »Isbrytaren II» måtte från det utom huvudtitlarna uppförda anslaget till oförutsedda utgifter utgå ett belopp av 5,602 kronor 33 öre.

Ämbetsverket har i detta ämne anfört följande:

»Genom beslut den 7 januari 1926 hade Kungl. Maj:t befallt, att Stockholms stad tillhöriga »Isbrytaren II» skulle företaga en expedition för att bispringa på grund av då rådande isförhållanden nödställda fartyg. I en för ledaren av expeditionen samma dag utfärdad instruktion hade Kungl. Maj:t förklarat, att denne ägde av befälhavarne å de fartyg, vilka han komme att assistera, uttaga förbindelse om deltagande i kostnaderna för expeditionen i den utsträckning Kungl. Maj:t kunde finna skäligt bestämma. Dylika förbindelser hade avfordrats, bland andra, befälhavarne å fartygen »Blanche», tillhörigt N. Otto Olsson i Limhamn, och »Cisil», tillhörigt rederiaktiebolaget Steam i Helsingfors.

Sedan marinförvaltningen i skrivelser den 8 och 16 mars 1926 anmält, att kostnaderna för expeditionen uppgått till 100,265 kronor 30 öre, vilket belopp av ämbetsverket förskotterats, hade Kungl. Maj:t i brev till ämbetsverket den 28 maj 1926 bestämt, att ifrågavarande förskott skulle av vederbörande gottgöras ämbetsverket med olika för de särskilda fartygen bestämda belopp, vilka belopp, vad förenämnda två fartyg anginge, hade bestämts för »Blanche» till 2,000 kronor och för »Cisil» till 3,500 kronor. Enligt samma brev skulle ämbetsverket äga vidtaga erforderliga åtgärder för förskottets ersättande snarast möjligt.

Den 15 juni 1926 hade samtliga i nyssnämnda brev omförmälda rederier avkrävt å dem belöpande belopp. Av dessa rederier hade alla med undantag av rederierna för »Blanche» och »Cisil» inbetalat sina andelar.

Sedan detta förhållande anmälts till ämbetsverket, hade ämbetsverket den 18 oktober 1927 avlåtit skrivelse till dåvarande chefen för handelsdepartementet angående »Cisil», samtidigt varmed ämbetsverket med avseende å »Blanche» uppdrog åt ämbetsverkets advokatfiskal att vidtaga erforderliga indrivningsåtgärder. Efter det att departementschefen i skrivelse till ämbetsverket den 4 november 1927 meddelat, att han icke funnit ämbetsverkets skrivelse den 18 oktober 1927 föranleda någon åtgärd, hade ämbetsverket genom beslut den 8 november 1927 överlämnat jämväl ärendet angående »Cisil» till advokatfiskalen, som hade att skyndsammast möjligt söka indriva kronans fordran.

Indrivningsåtgärder hade därefter omedelbart företagits av vid tillfället tjänstgörande advokatfiskal, vilka åtgärder därefter av advokatfiskalen fullföljts utan att dessa dock lett till något resultat. Därvid hade det visat sig, att rederiaktiebolaget Steam icke ägt »Cisil» vid tidpunkten för isbrytarassistanzen utan att detta fartyg då ägdes av en numera avliden privatperson i England samt att ägaren av »Blanche», förenämnde Olsson, efter avresa till utrikes ort icke kunnat anträffas. Ytterligare åtgärder i ärendet syntes därför visa sig fortfarande vara resultatlösa.

I infordrat yttrande hade ämbetsverkets advokatfiskal nu anfört, att jämlikt 283 § 6) sjölagen torde en fordran av ifrågavarande slag preskriberas ett år från förfallodagen, om ej stämning eller lagsökning dessförrinnan uttagits. De omförmälda fordringarna syntes hava förfallit till betalning i och med att de genom förenämnda brev den 28 maj 1926 bestämdes. Fordringarna skulle sålunda hava varit preskriberade redan då de inkommo till advokatfiskalen, ehuru detta icke då observerades. Vad advokatfiskalen sålunda anfört syntes ytterligare visa, att vidare åtgärder icke torde vara lämpliga.

Efter avlåtan det av ämbetsverkets i förenämnda skrivelser den 8 och 16 mars 1926 gjorda anmälan rörande kostnaderna för expeditionen hade Stockholms stads hamnstyrelse avfordrat ämbetsverket ett belopp å 102 kronor 33 öre, utgörande »tilläggskostnader för Norrlandsexpeditionen år 1926 med Stockholms stads »Isbrytaren II» enligt anmärkning från stadens revisionskontor». Detta belopp hade av ämbetsverket utbetalats i augusti månad 1927.

Å förskottstiteln T 132, Isbrytaren II, kvarstode sålunda oredovisade (2,000 + 3,500 + 102: 33 =) 5,602 kronor 33 öre.

Några medel för tackning av detta belopp stode icke till ämbetsverkets förfogande.»

Statskontoret har i utlåtande den 21 december 1936 — med erinran om att, enligt vad som framginge av 1930 och 1931 års statsverkspropositioner, liknande kostnader bestritts från det å riksstaten uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter — uttalat, att även nu ifrågavarande kostnader syntes böraäckas med anlitande av sagda anslag.

Departementschefen har med hänsyn till vad i ärendet upplysts tillstyrkt, att ifrågavarande av marinförvaltningen förskottsvis bestridda kostnader om tillhopa 5,602 kronor 33 öre måäckas av anslaget till oförutsedda utgifter.

Utskottet. Då Kungl. Maj:ts förevarande förslag ej givit utskottet anledning till erinran, hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva, att för täckande av vissa av marinförvaltningen förskottrade kostnader för en expedition år 1926 med Stockholms stad tillhöriga »Isbrytaren II» må från det för budgetåret 1936/1937 anvisade förslagsanslaget till oförutsedda utgifter tagas i anspråk ett belopp av 5,602 kronor 33 öre.

Stockholm den 30 april 1937.

På statsutskottets vägnar:

PETRUS NILSSON.

Närvarande: se under utlåtandet nr 122.
